

at paa denne Baggrund maa man se Forholdene, paa denne Baggrund har den højtærede Minister handlet. Nej, det er fuldstændig forkert. Thi den højtærede Minister kendte overhovedet ikke noget til Sagen, forinden man var enig om den i Nationalbanken og i Bankraadet. Først da fik den højtærede Minister noget at vide om selve Sagen. Dette har den højtærede Minister selv udtalt her i Rigsdagen, og det maa den ærede Ordfører gaa ud fra er rigtigt. Følgelig kan den højtærede Minister ikke have handlet paa nogen bestemt Baggrund.

Men selv bortset herfra — det kan maaske skyldes den Fejltagelse, der er kommet frem her i Rigsdagen — maa jeg dog sige til den ærede Ordfører, at det er et meget tyndt Grundlag at søge ud paa. Hvad er der givet Dispensation fra? Fra Bestemmelsen om, at 10 pCt. af Aktiekapitalen skal være til Stede. Men det, der har kørt Banken i Sank, det er Spørgsmaalet om dens Likviditet, og derfra er der ikke givet Dispensation. Den ærede Ordfører sagde, at der var givet Dispensation fra Lovens Bestemmelse, saadan rent abstrakt, men mente selvfølgelig Bestemmelsen om de 10 pCt. Men Likviditeten? Endvidere glemte den ærede Ordfører at komme ind paa § 13, om Fondsbeholdningerne, der skulde opføres paa Regnskab. Der er der selvfølgelig heller ikke givet Dispensation. Der er ikke givet Dispensation fra Bestemmelsen i § 16 om, at Halvdelen af Kapitalen skal være til Stede, og man maa huske paa, hvor nær det var ved, at Halvdelen var tabt, ifølge den meget optimistiske Opgørelse, som ikke kunde lægges til Grund, og som oven i Købet blev skjult. Og der var ikke givet Dispensation med Hensyn til, at Bankinspektøren skal foretage jævnlige Undersøgelser — og indberette Resultatet til Ministeren — for at skønne over, hvorvidt Banken kan fortsætte. Det, der skete, var kun det: Vi sætter en Tidsfrist for Andelsbankens Opfyldelse af de lovbestemte Fordringer. Der var ikke Tale om ved den Dispensation at skaffe nye Penge i det bundløse Svælg. Men det var der Tale om senere.

Den ærede Ordfører sagde: Her kom jo 8 Millioner til, saa hvis Andelsfolkene selv vilde, var de 8 Millioner nok. Ja, men jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige det. Han siger: hvis Andelsfolkene selv vilde. Men det var jo Forudsætningen for det, der skete i Januar—Februar, at der ikke maatte komme nogen ny Rekonstruktion, at det skulde vente, til

man var færdig med Processen med Mejerierne. Altsaa mente man netop, at der ikke skulde tages noget nyt Standpunkt, de 8 Millioner skulde være tilstrækkeligt. Den ærede Ordfører glemmer endog, at saa sent som den 11. Juli udtalte hans eget Hovedorgan, at Rytters Fejl var, at han kom med et Rekonstruktionsforslag, uagtet Banken en Gang var rekonstrueret. Det var Socialdemokratiets daværende Standpunkt. Der skulde overhovedet ikke have været gjort Forsøg paa denne Rekonstruktion med de 20 Millioner, det var Rytters Klodsethed, at han overhovedet bad om de 20 Millioner, man skulde ikke have bedt om nær saa meget. Nu har Piben faaet en anden Lyd, da man ser, hvordan Situationen er.

Det ærede Medlem var inde paa, at Hovedfejlen ved det, der er sket siden, var, at vi har opgivet Sagsanlægget mod Mejerierne. Jeg kan ikke svare paa det, for jeg forstaar det ikke. Der er ikke opgivet noget som helst overfor Mejerierne. Naar man ikke kan opnaa en Ordning, skal der føres Proces med Mejerierne. Og dertil kommer, at Generalforsamlingen netop havde opfordret til at faa en mindelig Ordning. Men selv om Generalforsamlingen havde sagt, at vi skulde gaa Procesvejen, havde vi været nødt til at gaa Forligsvejen alligevel; vi kunde ikke vente, Banken kunde ikke overleve Juni Termin. Saadan var Situationen.

Den ærede Ordfører er nu inde paa: Ja, men egentlig maa den nye Bestyrelse ikke drages til Ansvar, fordi den forlangte de 20 Millioner; nej 20 Millioner var egentlig for lidt; hvordan kunde man have kørt videre? Efter at nu Angrebene fra det ærede Medlems Partis Side har været rettet i modsat Retning, skal jeg ikke dvæle lang Tid derved. Jeg skal kun sige, at det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at de 20 Mill. Kr. var et Begyndelsesstadium, og at der skulde yderligere Kauteler til foruden, bl. a. skulde man have Indtryk af, at der stod Tillid hos Befolkningen bagved. Man skulde ogsaa have Nationalbankens Hjælp — det ved det ærede Medlem meget godt. Havde vi faaet de 20 Mill. Kr. med det Indtryk, at der skabtes Tillid til Banken, var det gaaet, og det Indtryk vilde vi have faaet straks. Vi kunde ikke have modtaget de 20 Mill. Kr., forinden Juni Termin var overstaet, og da vilde man have set, om Banken overhovedet kunde have overlevet den med den Tillid, man havde til den, eller ikke. Men jeg vil spørge den ærede Ord-